

SAJTÓKÖZLEMÉNY

Mentett gólyák nevelik fiókáikat a Margitszigeti Kisállatkertben **A gyerekek is beláthatnak a fészkek belsejébe**

Budapest, 2022. május 13. (péntek) – Két fészekben is gólyafiókák cseperednek a Margitszigeti Kisállatkertben. A Budapesti Állatkert által fenntartott bemutatóhelyen olyan mentett gólyák élnek, akiket sérülésük miatt nem lehet szabadon engedni, de ez nem akadályozza meg őket abban, hogy párba álljanak, fészket építsenek, tojásokat rakjanak és fiókákat neveljenek.

Nem mindennapi élményben lehet részük azoknak, akik ellátogatnak a Margitszigeti Kisállatkertbe. Jelenleg ugyanis két gólyapár is fiókákat nevel, és további fészkek aljak kikelésére is számítani lehet. A fészkek a sétányoktól néhány lépésre, a talaj közelében vannak, tehát olyan alacsonyan, hogy oda még a gyerekek is könnyűszerrel beláthatnak. Így – ha a felnőtt madarak nem ülnek éppen a fészken – a fiókákat, illetve a kikelésre váró tojásokat is jól meg lehet figyelni.

A Margitszigeti Kisállatkertben az összes felnőtt gólya mentett állat: a szigeti bemutatóhely fenntartója, a Fővárosi Állat- és Növénykert ugyanis évtizedek óta vadállatmentéssel is foglalkozik. Magyarországon honos, védett vagy fokozottan védett állatfajok olyan egyedeiről gondoskodnak, akik valamilyen ok miatt bajba kerültek, és emberi segítségre szorultak. A tavalyi, 2021-es évben 120 különböző faj összesen 2624 egyede került be az állatkerti Vadállatmentő Központba, közöttük 24 fehér gólya is volt.

Bár a mentőmunkában az a cél, hogy a sérült állatokat meggyógyítsák, a legyengülteket felerősítsék, az elárvultakat pedig felneveljék, és a teljes rehabilitáció után visszajuttassák őket természetes élőhelyükre, időnként akadnak olyan mentett állatok is, akiknek az életét ugyan meg lehet menteni, de sérülésük jellege miatt elengedni már nem lehet őket. Az ilyen állatokról tartósan az Állatkert gondoskodik.

Ez a helyzet a Margitszigeti Kisállatkert gólyáival, akik egy része röpképtelen, más részük pedig valamennyire tud ugyan repülni (és kisebb kirándulásokat szoktak is tenni a környéken), de nagyobb távolságok megtételére nem képesek. A Margitszigeten viszont az állatkerti szakemberek olyan körülményeket biztosítanak számukra, hogy minél teljesebb életet élhessenek. Ez olyan jól sikerül, hogy a mentett madarak itt rendszeresen párba állnak, fészket építenek (amiben egy kis segítséget is kapnak a gondozóktól), tojásokat raknak, azokat rendszeren ki is költik, a kikelő fiókákat pedig nagy gondossággal nevelik.

Az idei költési idényben eddig két fészekben keltek ki tojások: az egyikben két nagyobb, a másikban öt kisebb gólyafióka cseperedik: utóbbiak közül a legifjabb csütörtökön bújt ki a tojásból. A szakemberek további fiókák kikelésére is számítanak, hiszen másik két fészkek is van, amelyekben ígéretes tojásokon kotlanak a szülőpárok. Bár a gólyák általában fákon, kéményeken, oszlopok tetején építik fel a fészkeiket, ezeknél a mentett állatoknál ez nem lehetséges, hiszen legtöbbjüknek gondja van a repüléssel. Ezért vannak a fészkek a talajszint közelében.

A fiókák addig maradnak a Margitszigeti Kisállatkertben, amíg szülői gondoskodásra van szükségük. Amint felcseperedtek, megkezdődik az elengedésre való felkészítésük, hiszen ezek a madarak természetesen nem öröklik szüleik sérüléseit, így nincs akadálya annak, hogy visszatérjenek természetes élőhelyükre. A felcseperedett fiókák a Margitszigeti Kisállatkertből általában a Hortobágyi Nemzeti Parkhoz tartozó Górécs tanyára, a nemzeti park repatriáló, tehát visszavadító állomására szoktak kerülni. Ez az állomás nem Hortobágy településen van, hanem attól 15-20 kilométerre, az Etyek-pusztakócsi mocsarak bemutatóterületen. A fiatal gólyák itt biztonságban és felügyelet mellett

gyakorolhatják a repülést, szokhatnak hozzá lépésről lépésre a szabad élethez, hiszen a nemzeti parki munkatársak folyamatosan figyelemmel tudják őket kísérni. Ősszel pedig az addigra már elég biztosan repülő fiatalok csatlakozni tudnak a Hortobágy térségéből Afrikába induló idősebb, tapasztaltabb gólyákhoz.